

2 april 2023

Het Pesachfeest en de Uittocht

Exodus 12

Thema: Gehoorzaam op weg naar de vrijheid

Doel

De kinderen laten zien dat Israël, als het gehoorzaam is, mag gaan uit de slavernij op weg naar huis

Toelichting

Terwijl Gods engel Egypte straft met de tiende plaag eten de Israëlieten samen van het Lam en ongedesemd brood. Veilig achter de deurposten die met bloed bestreken zijn.

De tiende plaag leert Israël ook een belangrijke les: ook de verlossing komt alleen als zij de HEER gehoorzamen. Als het bloed van het Paaslam niet aan de deurposten is gestreken komt ook daar de oudste zoon om. Het gehoorzaam klaarmaken van de Pesach-maaltijd betekent ook afscheid nemen van het oude en op weg gaan naar het nieuwe. Terugkeer is niet mogelijk. Alles is voorgoed anders.

Op Goede Vrijdag wordt ons Paaslam geslacht: de Here Jezus sterft aan het kruis. Wij gedenken dan dat Jezus ons leven voorgoed anders maakt. Door de verzoening van onze zonden (het bloed van Christus waarachter wij mogen schuilen tegen Gods straf) krijgen wij een nieuw, eeuwig leven. We volgen Hem gehoorzaam naar de grote toekomst, vrij van schuld.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: 's Nachts samen eten

Vertel als inleiding een verhaaltje over een kind dat op vakantie gaat. Ze gaan met de auto en vertrekken in de nacht. Het is nog donker. Als ze hun vakantiekleren aan hebben eten ze eerst nog. Dat is gek, 's nachts samen aan tafel zitten eten.

Ook de Israëlieten moeten 's nachts eten. Dat heeft God gezegd. Ze eten brood en vlees. Dan zijn ze klaar voor de grote reis. God heeft beloofd dat de farao hen deze nacht zal laten gaan. Dan zijn ze vrij. De Israëlieten mogen vertrekken uit Egypte, op weg naar het beloofde land, waar ze thuishoren. Ze nemen alles dat ze hebben mee: hun spullen, zelfs hun dieren. Wat een blijde optocht is dat!

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Klaar voor vertrek

De Israëlieten moeten een lam slachten en het bloed daarvan aan de deurposten strijken. En dan dat lam samen met brood zonder gist eten in de nacht. En dan ook nog heel snel ook, met hun riem om, hun sandalen aan en hun wandelstaf in de hand. (vs. 11). Die opdracht geeft de HEER. Het lijkt vreemd om zoveel haast te maken. De farao heeft al zo vaak zijn belofte om Israël te laten gaan weer ingetrokken. Het is een test voor de Israëlieten: vertrouwen ze dat God hen beschermt tegen de tiende plaag? En geloven ze dat de farao deze nacht verslagen wordt, dat hij hen nu echt laat gaan? Er is geen tijd meer om rustig te eten, geen tijd meer om alles in te pakken. Ze moeten klaar zijn voor vertrek. Ze moeten nu op weg naar de vrijheid die God heeft beloofd. Geen tijd te verliezen!

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Gehoorzaam op weg naar de vrijheid

God heeft beloofd dat de strijd na de tiende plaag gestreden is. De farao wordt nu zo in het nauw gebracht dat zijn rijk wankelt. Het is ten dode opgeschreven. Daar kunnen de Israëlieten blij mee zijn. Maar in Gods belofte moeten ze ook echt geloven. Niet even afwachten of het ook echt gebeurt. Nee, het bloed van het lam aan de deurposten strijken. Ze erkennen daarmee: alleen God kan ons leven redden. Verder ongedesemd brood eten. Er is geen tijd om het te laten rijzen voor het bakken. En tenslotte: eten met hun reiskleding in en de staf in de hand. Helemaal klaar om de deur van hun slavenhuis uit te gaan op weg naar de vrijheid in het land dat God hun heeft beloofd.

Op weg naar Goede Vrijdag vraagt God ons diezelfde gehoorzaamheid. Geloven wij dat alleen door Jezus, door de vergeving die Hij brengt, wij bevrijd worden van de satan en van onze zonden? Geloven wij dat alleen Jezus ons een gezegend leven kan geven door zijn lijden en sterven. En doen wij gehoorzaam wat Hij daarbij van ons vraagt in het dagelijks leven? Met andere woorden: staan wij klaar om zijn Koninkrijk binnen te gaan?

Extra bijbelgedeelte: Lucas 23:46-55

(Jezus' sterft. Maar daar begint zijn overwinning. De centurio erkent dat Jezus rechtvaardig was. Hij is van Hem onder de indruk, van zijn trouw aan God. De vrouwen treuren om Jezus en leggen Hem in een nieuw graf. Daarmee eert Josef van Arimatea Jezus en komen oude profetieën van Jesaja uit. Dan gaat iedereen naar huis. In afwachting van ...het definitieve hoogtepunt)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene inleiding bijbelgedeelte

De Israëlieten moeten zich voorbereiden op de uittocht. God gebiedt hun door Mozes om het bloed van een geslacht lam op de deur te smeren, zodat de engel des doods weet dat hij deze deuren moet overslaan (pesach). Op deze dag dat God zijn volk zijn bevrijding uit de slavernij onder Egypte geeft, stelt Hij het pesachfeest voor zijn volk in. Klaar om op pad te gaan met ongerezen broden en met een staf in de hand, sandalen aan en een gordel om de kleren, zodat de Israëlieten snel kunnen vertrekken. Ze mogen daarbij niet wachten op het rijzen van het brood en bij het snelle vertrek zullen ze niet struikelen over hun lange kleden. De HEER oefende met de plagen niet alleen druk op de Egyptenaren uit om de Israëlieten te laten gaan, maar Hij liet hiermee ook voelen dat Hij alle macht heeft. Meer macht dan alle Egyptische goden bij elkaar. Met deze laatste plaag laat Hij zien dat Hij als enige de macht heeft over leven en dood. Want elke plaag had een aantoonbare verbinding met een bepaald geloof uit de Egyptische mythologie. Elke godheid had zijn eigen functie. Bovendien werd de farao als godheid gezien. Dus als hij had toegegeven aan de vraag van het volk, had hij daarmee zichzelf van zijn voetstuk gestoten. Stuk voor stuk liet de God van Israël aan de Egyptenaren zien dat Hij ver uitsteekt boven de goden die door hen werden aanbeden.

In het document met URL-link: <https://docplayer.nl/14859458-De-tien-plagen-eser-hamakot.html> wordt uitgebreid beschreven welke Egyptische goden God een voor een van hun voetstuk stootte. Dat is te veel om hier nu op te noemen. Wat opvalt is dat de intensiteit van de plagen steeds groter wordt en dat hiermee God steeds meer zijn almacht laat zien. Als voorbeeld: in de eerste plaag, het bloed dat het Nijlwater ondrinkbaar maakt, wordt de riviergod, de god van het leven Hapi ontthoort. In de tiende plaag wordt de godheid farao zelf aangevallen. De Egyptenaren geloofden dat hij een incarnatie was van o.a. Osiris, de schenker van het leven, maar nu bleek hij niet eens in staat te zijn om het leven van zijn eigen zoon te redden en machteloos te staan tegenover de dood van alle eerstgeborenen in Egypte. De Farao was dus helemaal geen onsterfelijke godheid.

De God van dat slavenvolkje liet dus zien dat Hij machtiger is dan de dood, dat Hij alle macht heeft en dat de farao een doodgevoorn mens is die geen macht heeft over dood of leven. De farao moet nu wel toegeven. Ook hij is van zijn voetstuk gestoten.

Het pesachfeest stelt God hier als verplicht religieus feest in. Soms lijkt het alsof feesten er alleen voor het plezier zijn, maar hier zit er ook een verplichtend karakter aan vast. Later komen daar nog het Loofhuttenfeest en het Zevenwekenfeest bij. Vier je bevrijding uit de slavernij, vier dat God heeft laten zien dat Hij Israël als zijn volk uitgekozen heeft, vier dat God alle macht heeft over dood en leven!

De farizeeën en schriftgeleerden wilden voorkomen dat Jezus juist in de drukste tijd van het jaar in Jeruzalem tijdens het pesachfeest terechtgesteld zou worden, ze wilden de terechtstelling eerder laten plaatsvinden. Jezus dook daarom in deze periode een poos onder, zodat de terechtstelling alsnog tijdens de Pesach week zou plaatsvinden. Op donderdagavond at Hij met zijn leerlingen het laatste avondmaal, (de vervulling van het Pesachmaal), maar Hij dronk de wijn niet. Hij zou zijn bloed de volgende avond aan het kruis geven voor de bevrijding van de zonden van de mensen. Op paasfeest laat Hij zien dat Hij Jezus Christus is, Gods Zoon, dat Hij de macht heeft over de dood zoals God dat aan Israël liet zien bij de uittocht uit Egypte. Bij zijn wederkomst zal Jezus Christus de volledige uitschakeling van de boze volop, ook met het drinken van wijn vieren.

Vers-voor-vers beschrijving

Het pesachfeest wordt het belangrijkste feest van God voor het volk Israël. Daarom moet de maand waarin het pesachfeest gevierd wordt, van nu de eerste maand van het jaar heten.

- Vs. 3. Op de tiende van de maand moet een jong lammetje of bokje apart worden gehouden. Vier dagen afgezonderd voor de maaltijd voorafgaan aan het vertrek uit Egypte. Het moet hiermee gescheiden worden van de moeder en de moedermelk, zodat het helemaal volledig toegewijd kan worden aan de heilige Pesachmaaltijd.
- Vs. 4-21 De eerste en laatste dag van het pesachfeest moet gezamenlijk een maaltijd gegeten worden met ongedesemde broden. Op deze dag mag niet worden gewerkt. Het is een sabbatdag gewijd aan de HEER. Bittere kruiden horen bij het Pesachmaal ter herinnering aan de bittere tijd van slavernij in Egypte. Reinheid en heelheid zijn onmisbaar bij het pesachfeest, omdat het door de heilige God is ingesteld. Het lam moet heel zijn, geen gebroken botten, geroosterd, totaal gaar dat er geen leven meer in zit. Het moet dezelfde nacht worden gegeten vanwege de haast en zodat er geen bederf kan plaatsvinden. Er mogen geen vreemdelingen aan het Pesach maal deelnemen, omdat het uitsluitend voor Gods besneden volk bedoeld is dat toegewijd is aan God. Zuurdesem betekent rijzen van brood en dat kost tijd, maar betekent daarmee ook gisting, onreinheid. Het pesachfeest moet zuiver en rein gevierd worden daarom moet alle zuurdesem uit de huizen verwijderd worden.
- Vs. 21 Majoraantakken of hysop. Hysop is een reinigend kruid en handig om te gebruiken om bloed op de deurposten te strijken, omdat het een kwastvorm heeft.

- Vs. 26. Het feest is voor de hele familie. Betrek de kinderen erbij. Het feest moet generatie op generatie doorgaan. De kinderen zetten de toon voor het vertellen van de reden en de inhoud van het feest door de vragen te stellen. Iedereen moet weten wat er gebeurd is en hoe machtig God is.
- Vs. 29. Nu God zijn doodsvonnis voor de eerstgeborenen voltrekt, ziet dat de farao God zijn positie als godheid finaal onderuihaalt. De farao heeft geen macht over leven en dood, de God van Israël wel.
- Vs. 35. De Egyptenaren waren zo bang geworden dat de Israëlieten alles meekregen wat ze maar wensten: kleren, zilver en goud.
- Vs. 43. In dit vers maakt God nog heel duidelijk dat het pesachfeest een heilig en rein feest moet zijn van zijn eigen volk Israël, de besnedenen, volledig toegewijd aan Hem.

Document betekenis van de ingrediënten Pesachmaal

Hierbij een document toegevoegd dat uitgebreid ingaat op de betekenis van de ingrediënten bij de Pesach maaltijd (de eerste maaltijd waarmee het pesachfeest van zeven dagen begint) oftewel de Sedermaaltijd (Seder betekent orde. Omdat de maaltijd in een bepaalde volgorde moet worden gebruikt. In vijftien stappen).

Waarom duurt het pesachfeest in Israël zelf zeven dagen en buiten Israël acht dagen? Omdat de Israëlieten met hun kalender afhankelijk zijn van de maanstand. De 14de Nisan valt dus telkens op een andere dag. Het begin van het pesachfeest was in vroeger tijden daarom niet zolang van tevoren bekend en moest dan gauw door een bode verkondigd worden aan de Joden buiten Israël. Voor de verspreiding van deze informatie moest op zijn minst een dag de tijd voor uitgetrokken worden.

[https://nl.wikipedia.org/wiki/Sederavond#:~:text=Seder%20\(%D7%A1%D7%93%D7%A8\)%20betekent%20letterlijk%3A,Haggada%20betekent%3A%20vertelling.](https://nl.wikipedia.org/wiki/Sederavond#:~:text=Seder%20(%D7%A1%D7%93%D7%A8)%20betekent%20letterlijk%3A,Haggada%20betekent%3A%20vertelling.)

<https://www.shalomvoorisrael.nl/Pesach-en-uitleg-over-de-Sedermaaltijd>

Vragen bij het bijbelgedeelte

- God droeg Israël op om het Pesach elk jaar te vieren. Waarom zou Hij dat als een verplichting voor het volk hebben ingevoerd?
- Kennen wij feesten die we niet mogen overslaan om te vieren? Waarom wel of niet? Gaat het feestkarakter er niet vanaf als je verplicht bent om een feest te vieren?
- De maaltijd is een heel belangrijk onderdeel van het pesachfeest. Ook Jezus vond het heel belangrijk om het laatste avondmaal samen met zijn leerlingen te vieren. Waarom zou een maaltijd zo'n belangrijk onderdeel zijn van een feest van het volk van God?
- Welke redenen bestaan er voor ons dat er feesten (zowel religieus als niet religieus) vaststaan die je moet vieren en dus niet zomaar kunt overslaan?

Auteur: AS

Liederen

Psalm 105: 1, 13, 14, en 18

Lied 645 (=Gezang 219 LvdK)

Lied 624 (=Gezang 215 LvdK)

Wij zwaaien met takken Hemelhoog 195

Hosanna, hosanna, we maken een rij Op Toonhoogte 430

Wij zwaaien met takken Op Toonhoogte 438

Weet je dat de lente komt? Hemelhoog 207

Vertel het aan de mensen Hemelhoog 691

Auteur: PZ

's Nachts samen eten

Inleiding

Het is midden in de nacht. Joost zit aan tafel in zijn vakantieklere, samen met zijn vader, moeder en zijn zusje. Hij heeft zijn schoenen, een korte broek en een T-shirt aan. Samen eten ze wat met elkaar, want straks gaan ze weg. Midden in de nacht! Ze gaan eindelijk op vakantie, naar een warm land. Ze gaan naar Italië! Joost vindt het wel gek hoor. Midden in de nacht met je kleren aan eten aan tafel! Hij zou eigenlijk nu op bed moeten liggen en lekker slapen.

Maar Joost vindt het ook heel leuk en spannend. Want als ze klaar zijn met eten, gaan ze eindelijk op vakantie. Daar heeft Joost heel veel zin in. Vooral om te gaan zwemmen in het grote meer! Italië is heel ver rijden, daarom gaan ze midden in de nacht alvast weg. Dan komen ze hopelijk op tijd aan!

Heb jij ook weleens midden in de nacht aan tafel gegeten met je papa en mama? Gingen jullie toen ook op vakantie?

In het Bijbelverhaal van vandaag moeten de Israëlieten ook midden in de nacht eten.

Maar niet omdat ze op vakantie gaan. Ze gaan wel op reis, maar op weg naar iets anders!

Luister maar!

Bijbelverhaal

Nog steeds laat de Farao de Israëlieten niet gaan. Nu komt de laatste en de ergste plaag voor Farao en de Egyptenaren. Weten jullie nog wat de laatste plaag is? Maar voordat dit gebeurt moeten de Israëlieten heel goed luisteren naar de Here God. Ze krijgen een belangrijke opdracht.

De Here God vertelt de opdracht aan Mozes: 'Alle vaders van de Israëlieten moeten een lammetje van 1 jaar oud mee naar huis nemen. Dat lammetje mag 3 dagen bij de mensen in huis zijn. Daarna mogen de vaders het lam slachten. Dit moeten ze 's avonds doen, als het bijna donker is. Het vlees van het lam moeten jullie braden boven een vuur. En het bloed van het lam schenken jullie in een schaal. Het bloed uit de schaal smeert je met een kwast aan de zijkanten en aan de bovenkant van de deuren van jullie huizen.'

Mozes vertelt de vaders precies wat de Here God heeft gezegd.

En zo gaan alle vaders van de Israëlieten aan de slag. Ze luisteren naar wat de Here God heeft gezegd wat ze moeten doen. Ze smeren het bloed aan hun deur. En ze doen de deur dicht.

Een tijdje later is het helemaal donker geworden. De Egyptenaren gaan naar bed. Maar de Israëlieten gaan juist niet naar bed. O nee, zij kleden zich aan! Ze trekken hun schoenen en jas aan. Ze pakken spullen in, pannen en borden. En nog veel meer. Het lijkt wel of ze op reis gaan. Hoe kan dat? Dat mag toch niet van Farao?

Als alles ingepakt is, gaan de Israëlieten eten. Hè? Wat? Midden in de nacht eten?

Ja echt waar! Moeder heeft koeken gebakken en vader heeft het vlees van het lam gebraden. En nu gaan ze eten, met hun jas en schoenen aan.

Dat heeft de Here God namelijk gezegd dat het zó moet! En ze luisteren naar wat de Here God heeft gezegd.

Die nacht gebeurt de laatste straf voor Farao. Zijn oudste zoon sterft. Farao is ontzettend verdrietig. Maar hij weet dat het zijn eigen fout is. Als hij de Israëlieten had vrijgelaten, was het niet gebeurd. Dan leefde zijn zoon nog!

De Farao roept Mozes en Aäron bij zich. Hij zegt tegen ze: 'Ga onmiddellijk hier vandaan! Ga alsjeblieft weg!

Neem alles maar mee. Schapen, geiten en runderen, alles en verdwijnt!

Ook de Egyptenaren gaan naar de Israëlieten toe en zeggen: 'Ga weg, ga alsjeblieft weg. Anders gebeuren er nog meer nare dingen. Dat willen we niet.

De Egyptenaren geven van alles aan de Israëlieten.

Gouden en zilveren kettingen, mooie stoffen en kleren! 'Alsjeblieft, dit mogen jullie hebben. Als jullie maar heel snel weggaan!'

De Israëlieten staan natuurlijk al klaar met hun schoenen en jas aan. Ook met alle spullen. Dat had de Here God gezegd. En ze hebben geluisterd naar wat Hij heeft gezegd.

En nu mogen ze op reis gaan. Eindelijk weg uit Egypte! Ze hoeven nooit meer voor Farao keihard te werken. Ze zijn eindelijk vrij!

De vaders en de moeders en de kinderen. De koeien en de schapen en de lammetjes. Het is een lange optocht van vrolijke mensen. Mozes en Aäron lopen voorop.

En weet je waar naar toe? Naar het Beloofde Land. Het land wat de Here God op het oog heeft voor de Israëlieten. Een land waar ze in vrijheid mogen wonen. Dat is toch ontzettend fijn!

Auteur: RS

Klaar voor vertrek

Inleiding

Joeh, schiet eens op, we staan allemaal al klaar, we wachten op jou! En dan zoek jij je schoenen nog, terwijl de anderen thuis al klaar staan om te vertrekken. Vaak is haast hebben niet heel handig, er gaat dan meestal iets mis. Je veters raken in de knoop, je vergeet je broodtrommel in je tas te doen, je doet de knopen van je blouse scheef dicht. Haastige spoed is zelden goed, zeggen we dan. Toch gaat het vandaag juist om haast die heel erg nodig is. Het volk moet opschieten, alleen dan komt het goed.

Bijbelverhaal

God heeft tegen Mozes en Aäron gezegd dat de maand waarin ze zijn, geteld moet worden als eerste maand. Wat er gaat gebeuren is zo belangrijk, daar moeten ze voortaan elk jaar mee starten. Op de tiende dag van deze maand moet elk gezin een schaap of een geit uit zijn kudde halen. Het mag een groot of een klein dier zijn, dat maakt niet uit. Voor een groot gezin een groot dier, voor een klein gezin een klein dier. Maar het moet een mannelijk dier zijn van één jaar oud. Het dier moet gezond zijn, het mag geen gebrek hebben (Geen slecht oog hebben of een beetje mank lopen bijvoorbeeld). Het dier moet vier dagen apart gehouden worden van de andere dieren. Op de veertiende dag van de maand moeten de mensen het dier slachten. Dat moet gebeuren, voordat het donker gaat worden.

Nou moeten mensen vaker een dier slachten, als ze het op willen eten bijvoorbeeld, maar met dit dier ging iets heel speciaals gebeuren. In de Bijbel staat namelijk het volgende: Als het dier geslacht is, moeten jullie wat bloed op de deurposten van jullie huizen doen en op de balk boven de deur. Dit moet gebeuren bij elk huis. Het vlees van het dier moet direct geroosterd worden en worden opgegeten. Bij het vlees mogen de mensen brood zonder gist eten. Gist is nodig om brood te laten rijzen, te laten groeien, brood zonder gist is eigenlijk plat brood. Misschien ken je wel een pitabroodje, daar kun je het mee vergelijken. En de mensen mogen bittere kruiden eten bij het vlees. Het vlees mag niet rauw gegeten worden en ook niet gekookt, alleen geroosterd. En het dier moet in zijn geheel geroosterd worden, met de kop en poten er nog aan. De volgende dag mag er niets meer van het dier over zijn. Als er toch vlees over is, dan moet dat verbrand worden.

Deze maaltijd moeten ze eten als een paasmaaltijd ter ere van God. De mensen moeten het snel eten. Ze moeten helemaal klaar zijn om op reis te gaan. Hun reiskleren moeten al aan zijn, hun riem moet al om zijn, hun schoenen moeten ze aan hebben en hun stok moet in hun hand zijn. Een heel bijzondere manier van eten. Wij doen dit niet zo, de mensen toen aten ook heel anders. Dit is dus echt heel speciaal. Er staat iets te gebeuren.

Ze zullen Egypte gaan verlaten. Er komt een einde aan de slavernij. O wat willen de mensen dat graag. Zou er ooit iemand bedacht hebben dat het op deze manier zou gaan?

Wat we net gelezen hebben, moet het volk doen. God gaat ook iets doen. Hij heeft tegen Mozes gezegd: In deze nacht zal ik door Egypte gaan. Ik zal de oudste zoon in elk gezin doden. Ik zal ook het oudste jong van elk dier doden. Ik ben de HEER. Ik zal laten zien dat de goden van Egypte geen macht hebben. Ik straf de Egyptenaren met de dood. Maar jullie zal ik niet straffen. Het bloed aan jullie huizen is het teken dat jullie daar wonen. Als ik het bloed aan een huis zie, dan ga ik dat huis voorbij.

God zegt verder: vanaf nu moet deze dag voor jullie altijd een feestdag zijn. Jullie moeten denken aan wat ik in Egypte heb gedaan en feestvieren ter ere van Mij. Ook alle kinderen en de kinderen van die kinderen en zo verder moeten dit feest altijd vieren. Daarna komen er nog een hele boel regels in de Bijbel hoe het feest gevierd moet worden. Op de manier zoals het beschreven is vieren Joden ook nu nog het Pesachfeest. Zo zijn ze het feest gaan noemen, het feest van de bevrijding uit de slavernij van Egypte.

Mozes vertelt alles wat hij van God gehoord heeft aan de leiders van het volk. Die knielen als ze het horen en daarna doen ze precies wat Mozes heeft gezegd.

Heel bijzonder, ze weten dus al van tevoren wat er zal gaan gebeuren. Ze weten dat ze zich klaar moeten maken voor een reis, het dier moet uitgezocht worden en apart gehouden worden, ze moeten een feestmaal maken. Maar ze weten ook hoe God de Egyptenaren zal gaan straffen.

Ze weten het, maar geloven ze het ook? Vertrouwen ze God op zijn woord? Geloven ze dat wat Mozes van God heeft gehoord ook echt zal gaan gebeuren? Ze hebben al hele bijzondere dingen meegemaakt in de tijd voor deze gebeurtenis. Ze hebben het moeilijk gehad als volk, ze zijn onderdrukt. Ze denken dat God hen vergeten is en dat ze aan hun lot zijn overgeleverd. Maar dat is niet zo, God heeft hen gezien, Hij gaat hen bevrijden. Alles moet gaan gebeuren zoals God het wil, dan zal daarna de reis naar de vrijheid beginnen, een nieuwe toekomst ligt open voor het volk.

Een mannelijk dier moet geslacht worden, het mag geen gebrek hebben. Dit lezen we vaker in de Bijbel, de profeet Jesaja schrijft hierover, maar ook rondom het Paasfeest komt dit naar voren. Jezus wordt ook geofferd, niet letterlijk geslacht, maar Hij geeft zijn leven voor het volk. Net zoals het dier in de geschiedenis van Mozes ervoor zorgt dat het gezin wat in het huis is, niet gestraft wordt. Bloed aan de deurposten en op de balk boven het huis, zorgt ervoor dat God de oudste zoon en de oudste van de dieren niet dood. Jezus' dood zorgt ervoor dat wij niet gestraft worden door God.

lees verder op de volgende bladzijde

Wat is het bijzonder om te lezen en te zien dat God doet wat Hij belooft. Toen en nu, dat we dat zien bij Mozes, bij Jezus en dat we dat ook in ons eigen leven mogen ervaren. God is trouw. We moeten wel gehoorzaam zijn, onze eigen zin doen, zorgt ervoor dat het anders afloopt dat Gods plan is.

Moeilijk he? De mensen zullen dat toen ook best moeilijk hebben gevonden. Ook in de tijd van Jezus begrepen de mensen lang niet altijd hoe het zat. Vandaag is het ook moeilijk, we blijven erover en ervan leren. Praat erover, lees de Bijbel en kijk wat God allemaal voor ons gedaan heeft en wil doen. Ook wij mogen gehoorzaam op weg naar de vrijheid!

Auteur: CdG

Gehoorzaam op weg naar de vrijheid

Inleiding

Iedereen die in de auto zit moet verplicht een gordel om. Voorin en achterin. Dat is voor de veiligheid. Vinden jullie die dingen nou lekker zitten? Niet echt, hoewel ik er ook niet veel last van heb. Ze bewegen wel met je mee, als je gewoon rijdt. Soms rijden er wel eens kinderen mee in de auto. Die hebben altijd nog iets te doen, voordat ze hun riem omdoen. 'Ja, ik doe het zo, even mijn handschoen pakken. Die is op de vloer gevallen'. Dan wacht ik even. Ik rijd echt niet weg, voordat iedereen veilig in de gordels zit.

Waarom? Is het nu zo erg dat je de oprit afrijdt zonder gordel om? Misschien niet, maar het is verplicht. En ik ben verantwoordelijk. Zin in een bekeuring heb ik niet. Maar er is nog een belangrijkere reden. Laatst moest ik even echt hard remmen. Iemand uit een zijstraat zag mij niet komen en stopte niet. Ik reed maar 40 kilometer per uur, maar toch. Ik voelde de gordels mijn lichaam tegenhouden. Daardoor bleef ik op mijn plaats. En mijn zoon naast me ook. Stel nu eens dat ik tachtig reed buiten de bebouwde kom, wat waren dan de gevolgen geweest? Nee, ik ga echt niet op weg zonder riem om.

Bijbelverhaal

We hebben vorige week gehoord wat de farao en zijn land te wachten staat. De eerstgeborene van mens en dier zal sterven. De toekomst voor Egypte is in groot gevaar. En dat alleen omdat de farao de HEER niet wil gehoorzamen. Hij blijft volharden in zijn idee dat hij recht heeft op de Israëlieten als slaven voor allerlei megalomane bouwprojecten. Hij beult ze af en maakt hen monddood. Daaraan gaat een einde komen. De HEER heeft zijn volk gehoord, hun klachten over dit bittere bestaan en hun schreeuw om hulp. En de HEER komt in actie. Het is nu echt klaar na tien plagen. Israël komt vrij.

Maar niet zonder meer. Ook van Israël wordt iets verwacht, voordat ze de weg naar de vrijheid kunnen inslaan. Ze moeten achter hun HEER aan willen gaan. Ze moeten erkennen, dat ook zij zonder Hem niets voorstellen.

Daarom zegt God wat de Israëlieten moeten doen. Zij moeten een lam nemen en dat moet apart gezet worden. Na vier dagen moet het geslacht worden. Een beetje van het bloed van het lam moet aan de deurpost gesmeerd worden. Het lam zelf moet dan gebraden worden om te worden opgegeten. Verder moet er speciaal brood gebakken worden. Brood dat plat is.

Ons brood is dik, wit of bruin met veel lucht erin, omdat de bakkers gist gebruiken. Daardoor rijst het brood. Dat rijzen kost tijd. Brood bij de bakker staat lang in de oven. Het brood van de Israëlieten zal daarom plat zijn. Er wordt geen gist in gedaan, omdat er geen tijd te verliezen is.

De Here God geeft ook opdracht hoe het brood gegeten moet worden. Samen met het lam en de kruiden, die

bitter smaken. Ook hier zie je de haast weer. Ze eten niet zittend aan een mooi gedekte tafel. Nee, staande met de jassen aan. Ze moeten onmiddellijk weg kunnen. Niet eerst nog van alles moeten pakken, nee, helemaal klaar voor de reis.

Mozes en Aäron vertellen dit allemaal aan de oudsten van het volk die het weer door vertellen aan alle families. Zo is Gods opdracht. De uittocht kan niet plaatsvinden voordat dit alles is gedaan.

Het zal een vreemde week geweest zijn. Eindelijk komt dan de dag dat het lam geslacht gaat worden. Het woongebied van Israël ziet er vreemd uit. Overal wordt bloed aan de deurposten gesmeerd en het ruikt er heerlijk door het braden van vlees. Dan komt de avond en nacht van de bevrijding. Het volk wacht af. Wat gaat er gebeuren?

Die nacht gaat de HEER alle huizen in Egypte langs. Maar niet alle huizen gaat Hij binnen. De huizen waar het bloed aan de deurpost zit worden niet bezocht. In Egypte merken de mensen zo tegen de morgen de vreselijke gevolgen. Hun oudste zoon ligt dood in bed. Wat een verdriet! De mensen kermen zijn radeloos. Ook in de stallen liggen dieren dood op de grond. Wat is er gebeurd, hoe kan dit zomaar en wie is de volgende die zal sterven? Ook in het paleis van de Farao is paniek en verdriet. De oudste zoon van de farao was, zonder dat hij ziek was, die nacht gestorven. Farao weet zich geen raad van verdriet.

De bedienden van de farao hebben gehoord wat Mozes gezegd heeft. Zij gaan naar Mozes en smeken hem om het volk mee te nemen. 'Ga alsjeblieft weg en neem het volk mee. We zijn zo bang dat er nog meer mensen zullen sterven. We zullen jullie betalen om weg te gaan'. Niet alleen de bedienden van de farao komen, maar ook andere Egyptenaren. Ze komen met gouden en zilveren sieraden, kettingen en armbanden en geven die aan de Israëlieten. 'Ga', roepen ze, 'Ga weg en neem die God van jullie mee. We willen met rust gelaten worden. We willen niet nog meer doden. Ga weg en neem dit goud en zilver mee. Neem je kuddes mee en vertrek hier ver vandaan'.

God heeft de tiende plaag aangekondigd. De mensen in Egypte kunnen niet zeggen dat ze het niet wisten. De Egyptenaren kunnen wel degelijk iets doen. God geeft namelijk een reddingsmiddel aan de Israëlieten. Door een bokje te slachten en het bloed op de deurposten te smeren kan de doodsengel geweerd worden.

De Egyptenaren die naar het huis van hun joodse burens gaan, zullen de dood van hun eerstgeborenen kinderen af kunnen wenden. Daar ben ik van overtuigd. Ook op andere plaatsen in de Bijbel werkt het zo (bv de ark van Noach en het huis van Rachab in Jericho. Wie daar binnengaat wordt gered) Het gaat erom dat de Egyptenaren het niet willen.

Zo vertrekt Israël uit Egypte, zoals de Here het gezegd heeft. Na zoveel jaren daar als slaven gewoond te hebben. Ze vertrekken niet als slaven, maar als rijke mensen. Rijk door al het goud en zilver en de mooie kleren die ze van de Egyptenaren hebben gekregen. Een bijzondere dag, een dag die ze nooit meer zullen vergeten. Ze zijn gehoorzaam geweest aan de opdracht van God. Ze hebben die precies uitgevoerd. Daardoor leven ze en kunnen ze vertrekken. God zelf heeft dit alles gedaan. God zelf gaat voor Israël uit.

Het volk Israël komt vrij, omdat het op God vertrouwt. De Israëlieten slachten het lam en schuilen veilig achter het bloed op de deurpost. Zoals Israël God gehoorzaamde, moeten wij dat ook doen. Wij moeten ook schuilen achter het bloed van een lam. Het Lam met een hoofdletter, Gods lam voor ons, Jezus Christus. Aanstaande vrijdag denken we eraan dat dat Lam eens werd geslacht. Jezus werd aan het kruis geslagen. En daardoor gaf God zijn kinderen de vrijheid. Wie dat gelooft, mag voor altijd gelukkig leven.

Auteur: DW